

Τὴν πρώτην ὁμως θέσιν μεταξὺ τῶν πλουσίων κατέχουσιν ἀναντιρρήτως οἱ ἔξοχοι ἐκεῖνοι πατριῶται, οἵτινες ὄχι ἀπὸ φιλοδοξίαν, ὄχι ἀπὸ ἐλπίδα ἐπιγείου τινος ἀμοιβῆς, ἀλλ' ἐκ θερμῆς καὶ ἀδόλου πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης ἀφιερῶσι καὶ ὀλόκληρον αὐτῶν τὴν περιουσίαν εἰς ἔργα συντελοῦντα πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς πεφιλημένης πατρίδος. Πρὸς δόξαν δὲ τοῦ Ἑλληνισμοῦ μακρὸς εἶναι παρ' ἡμῖν ὁ κατάλογος τῶν γεραρῶν τούτων ἀνδρῶν. Ὅπου ἂν στρέψωμεν τὸ βλέμμα βλέπομεν μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας τὰ ἀθάνατα τρόπαια τῆς ἀκαταπονήτου αὐτῶν φιλοπατρίας.

Ἐκ Κηφισιάς, Αὐγούστος τοῦ 1895

Θ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΕΙΣ ΜΙΑ ΜΑΝΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΤΗΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΣΗΜΕΡΑ πρώτη τοῦ μαγιοῦ, ποῦ πλέκουν τὰ λουλούδια,
 Ἡμέρα ποῦ γηροτάζεται μὲ δάκρυα καὶ τραγούδια,
 Ὁ θάνατος ἐζήλεψε κ' ἐκίνησε νὰ 'πάη
 Ἐστὰ περιβόλια τ' ἀνθηρὰ γιὰ νὰ θερίσῃ Μάη.

Εἰς τᾶνθηα μέσα ἐγύρευε ἐν ἄνθος ζηλεμένο,
 Ποῦ μὲ τῆ δρόσο τοῦ φιλιῦ νὰ ἦνε ἀναστημένο·
 Ἦθελε ρόδο ἀμύριστο μ' ἀμάραντα τὰ φύλλα,
 Ποῦ νὰ ἔμπορῃ 'ς τοῦ κόρφου του νὰ λάμψῃ τῆ μαυρίλα.

Σ' εἶδε! — Ποῖς σοῦπε, δύστυχη, ἀστόχαστη μητέρα,
 Νὰ δείξης τ' ἀγγελουῖδι σου τοῦ Χάρου τέτοια ἡμέρα;
 Γιατὶ μέσ' εἰς τὴν ἀγκάλη σου ἠθέλησε ν' ἀνθίσῃ,
 Τὸ ρόδο, ποῦθελ' ὁ σκληρὸς, γιὰ μ' ἂ ἡ του νὰ θερίσῃ;

Ζάκυνθος, 1895

ΑΝΔΡ. ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ